

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe an an 8 fl. (6 coroane).
 Pe o jumătate de an 1 fl. 50 cr. (3 coroane).

Pentru România 15 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cum îți vei săra, așa vei mânca.

(○). De adâncă înțelepciune e grăitoare vorba asta din bătrâni și cine îi înțelege rostul — ferit e de multe și mari năcuzuri în viață.

Arare-ori se va fi adeverit vorba astă înțeleaptă așa de bine, după cum se adeverește ea în lupta noastră națională.

Aici, într'adevăr, după cum ne sărăm așa mânca.

Cum avem să ne tălmăcim înțelesul acestor cuvinte?

Fost-am noi Români aproape două mii de ani de-arind singuri în fața dușmanilor nostri de moarte. N'avurăm de nicăieri nici sprigini, nici nădejdi mari. Toată nădejdea ne-a fost în noi însine!

Între asemenea imprejurări, din seamă afară vitrege, puterile noastre de luptă trebuia să fie înzecit mai mari decât la alte popoare, deci și durerea și năcuzurile mari fură....

Astăzi lucrurile aici la noi sunt tot astfel.

Dacă nu ne vom încrede în noi însine, dacă nu vom lupta noi pentru drepturile noastre, atunci calea noastră duce numai spre perzanie....

Așa a fost totdeauna rînduiala lumiei: oamenii să stăruiască ei pentru ce-i al lor; cei subjugăți să se lupte ei pentru drepturile lor; să frângă ei lanțurile robiei!

Dacă ne vine ajutor din vre-o parte, cu atât mai bine pentru noi. Dar' nici odată nu-i iertat ca noi să ne punem nădejdile toate în ajutorul altora, fie ei cât de aproape de noi, cât de iubiți nouă.

Ci mai pe sus de toate, nădejdile să le avem în noi însine.

Zice o vorbă foarte înțeleaptă:

Ajută-te și Domnul te va ajuta, — adeca: să muncim, să luptăm noi de noi, ear' atunci și Domnul e cu noi!

Veacuri multe și grele luptarăm noi în trecut cu puterile noastre și eată că dușmanii cei crunți nu putură să ne trântească la pămînt. Nu putură, pentru că noi purtam o luptă de urieși: luptă al cărei temeu era încrederea în puterile noastre.

În zilele de astăzi, prigonirile dușmanilor împotriva noastră și au ajuns culmea,

Apare în fiecare Duminică

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15.) — Telefon nr. 14.
 Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.

■ a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

cu toate că lanțurile robiei le-au rupt la 1848....

Prin urmare, este o datorință sfântă pentru noi ca și astăzi să luptăm *noi de noi*, având încredere tare în noi însine.

Cel ce nu stăruiește *el însuși* pentru drepturile sale, cel ce suferă ca el să fie lipsit de libertate și schinjuit de dușmani, acela nici nu e vrednic de o soartă mai bună. Căci prin ticăloșia sa, el însuși își sapă mormântul....

Vrednic de o soartă mai bună e numai cel ce nu îngăduie ca drepturile sale să-i fie răpite, ear' dacă i-s'au răpit cu puterea — *nu se lasă, ci luptă mereu pentru ele!*

Adevărurile acestea ar trebui să ni-le punem la inimă cu toții, săteni și căturari, căci urite-s vremile ce le trăim și rele de mama fecului....

De aceea, noi să fim frumoși prin bărbăția noastră față de dușmani și buni să fim între noi ca pânea cea caldă!...

De dușmani să ne apărăm până la moarte; pe ai nostri să-i sprigini cu orice preț.

Acum de curând au fost alegeri pentru congrezații (adunările) comitatelor. Foile noastre naționale au indemnat cu căldură pe alegătorii nostri să nu aleagă oameni de ai stăpânirei, ci numai Români verzi, neatirnători de nimeni, afară de Dumnezeu și de neamul nostru!

În unele locuri, țărani nostri său și purtat vitejește, ascultând de glasul binecuvântat al capilor.

În alte părți însă, n'au ascultat și s'au supus oamenilor stăpânirei, păcătoșii...

Ei bine, vor vedea și unii și alții ce va fi de ei. Vor vedea că se va adeveri într-o toate vorba înțeleaptă: *Cum îți vei săra, așa vei mânca!*

Aceia cari și-au ales de oameni ai lor Români verzi, vor fi feriți de multe lovitură ale dușmanilor, de multe aruncuri noi și de multe fărădelegi.

Ceialalti însă vor fi lăsați pradă haitelor stăpânirei.

Și pentru unii și pentru alții, să le fie acestea de învățătură la cele viitoare: cei buni să rămână cu cele bune, cei rei să se lase de cele rele!

Și cu toții să se increadă numai în Români verzi, ear' de lapădaturi să se lăpede!

Germanii și Maghiarii în Pojon. Ziarele maghiare sunt necăjiite reu pe Nemții din Pojon din cauza, că aceștia la alegerile municipale au trântit pe candidații partidei maghiare și au ales în reprezentanța orașenească membri germani. La alegerile au căzut aproape toți candidații Maghiarilor — așa se tânguesc ziarele — chiar și fruntașii, cari de mulți ani au fost membri ai reprezentanței, și au fost aleși Nemți, cari nu știu boabă ungurește!

Partida maghiară adeca voia că să facă teatru statoric maghiar în Pojon, ca și prin acesta să propagă maghiarisarea. Germanii și-au pierdut răbdarea de a suferi obrăzniciile unei mici minorități cum sunt Maghiarii din Pojon, și le-au dat o trânteală.

În fine li-se deschid și Nemților ochii.

Alipirea Bosniei și Herțegovinei. În mai multe rînduri s'au ivit svenuri despre alipirea Bosniei și Herțegovinei la imperiul habsburgic. Acum mai nou Zastava din Neoplanta are știre din Viena, că anectarea se va proclama în 2 Dec. ziua iubileului împăratului Wilhelm și-a dat învoirea, dar nu se știe nimic despre atitudinea Rusiei. În legătură cu chestia aceasta se zice, că stă și călătoria lui Krieghammer și Kállyay prin Dalmatia, la Seraievo. »Zastava« scrie apoi, că e designat guvernatorul novei provincie, anume Archiducele Leopold Salvator, care locuiește în Zagreb.

Știrea despre anexiune trebuie să o primim cu rezervă.

Propaganda studentilor naționaliști ieșeni. Comitetul național studentesc din Iași va da un energetic manifest prin care va arăta firul activităței sale până acum, precum activitatea energetică și hotărîță pe care o va întreprinde de astăzi înainte în favorul causei naționale.

Totodată va ține următoarele meetinguri în singurele orașe din țară, în care n'au avut loc încă meetinguri de ale comitetului național: la 21 Noemvrie în Dorohoi, la 22 Noemvrie în Botoșani, la 28 Noemvrie în Tecuci și la 29 Noemvrie în Bârlad, la care meetinguri vor asista delegații Ligii din Iași, precum și acei ai comitetului național studentesc din București.

Se fac mari pregătiri pentru succesorul meetingurilor.

Totodată la 6 Decembrie a. c. de Sfântul Nicolae va avea loc un mare meeting naționalist în Iași, unde vor asista delegații din toate unghiuurile țării, delegații studenților bucureșteni în număr de o sută, precum și breslele românești.

Un astfel de meeting se va fina și în București.

Afacerea Hentzi și scandalul în dietă.

În dieta „părinților patriei” noastre se continuau atacurile împotriva guvernului, la votarea bugetului provizor, când se ivi afacerea monumentului Hentzi. Hentzi a fost un general austriac, care la 1849 a apărat cetatea Buda împotriva răsculaților unguri și a murit acolo moarte de eroi. După revoluție, Împăratul în semn de recunoștință a ridicat lui Hentzi și soților sei un frumos monument în Buda, care stă acolo până azi. Monumentul încă e urgăsit tare din partea șoviniștilor și de multe ori au voit să-l delăture, dar n-au isbutit.

Acum, fiindcă pe acel loc se va ridica statua Împăratului-Răge, Împăratul-Răge a dat poruncă să se strâmte monumetul de acolo și să se ridice înaintea *scoalei de cadeți* din Budapesta. Aceasta era și nu e pe placul Ungurilor șoviniști, de oare ce ei zic, că monumentul se pune acolo ca pildă tinerimei, iar în ochii lor, Hentzi e un vînzător de patrie.

De aceea s-au legat de ministrul de răsboiu al împărației, Kriegerhauser, care a însoțit porunca preafinată cu îndrumări, apoi de Bánffy și ceialalți ministri. Afacerea a adus-o în desbatere Vineri, dar cu deosebire Lui și Marii, când au fost scene furtunoase. Luni a vorbit în dietă ministrul de honvezi baxonul Fejérvary, apărând pe Hentzi și fiindcă a folosit cuvinte aspre față de opoziție, deputații oponenți au făcut o larmă și un tambalău înfricoșat și n'au mai lăsat pe Féjervary să vorbească, deși ședința a fost întreruptă (suspendată) de vreo zece ori și a tăiat până la oaptea la 12 ore. Când s'a încheiat ședința fără nici o îspravă, publicul și o parte din deputați au căutat Kossuth-nota.

Marii a fost atacat ministrul Perczel în dietă, iar pe străde s'au făcut turburări, bătându-se studenți și alt public cu poliția.

Eată îspravile stăpânitorilor nostri, vrednice de ei...

FOITA.

Peatra înțelepciunii sau vorbe adeverate.

Adunate de I. Dariu.

Picătura îrgăurește în sfîrșit și peatra cea mai tare; prin strugintă și răbdare șoarecele poate roade funia corabiei și prin mici și dese ciocârteli cade stejarul cel mai mare.

Jean Paul.

Cerul este o carte mare despre atotputernicia și bunătatea lui Dumnezeu și cuprinde în ea multe mijloace probate în contra credinței deșerte și împotriva păcatului, și stelele sunt literile de aur din acea carte.

Hebel.

Bate vîntul dimineței,
Colo sus din raza ceței
Se arată mândrul soare
Si aurora dispără,
Ea cand să deschid florile,
Să deschid și inimile.

Ustert.

Adunarea studenților din Turin.

Tinerii care învață la școli mai înalte, odraslele pline de viață a felurilor neamuri din Europa s'au adunat în săptămâna trecută în orașul Turin din Italia, ca în bună înțelegere și în frăție să chibzuiască cum ar lucra mai bine și mai mult pentru înaintare, pentru pacea lumii și pentru suferința filor diferitelor popoare din Europa.

Din multe și îndepărțate țări au sosit aleșii studenților la Turin, la adunare. Studenții români încă au fost la adunare și încă mulți. Din România au fost mai mulți — toți tineri învețați și însuși și cu mare iubire de neamul nostru românesc.

Dela noi din țeară încă au fost studenți români la Turin, între ei și vrednicul student Lucian Bolcaș de la Oradea-mare. (Știi cu toții ce s'a întâmplat la Oradea-mare. Când studenții români au cerut cu putere să li se cinstescă limba dulce — Bolcaș era în fruntea lor !)

Ba au fost la Turin chiar și dintre acei studenți români, care învață la școli înalte în alte țări. Așa de pildă a fost Caius Brediceanu, ficolorul bravului nostru avocat din Lugoj, care învață la școală în țara franceză.

Toți studenții români au fost primiți cu multă dragoste de către fiii fraților nostri de sânge, de către studenții francezi și italieni. Aceștia toți cunosc nețazurile noastre și asupririle ce le suferim dela Unguri. Tot mai pentru aceea și în adunarea cea mare a tuturor studenților s'a vorbit de noi și de nețazurile noastre. Bravii nostri tineri români au spus și aici suferințele noastre și toți studenții francezi și italieni mai ales au arătat multă dragoste față de noi și ne-au incurajat ca să luptăm neconitenit și totdeauna bărbătește pentru drepturile noastre sfinte.

Ungurii — căci și ei și-au trimis la Turin cu bani scumpi căișii studenți de ai lor, — s'au svîrcolit mult ca să ascundă înaintea lumii suferințele ce ni-le fac nouă. Dar înzădar le-a fost toată truda. Lumea știe că noi suferim mult aici în țara noastră și pentru aceea ne are dragi și ne incurajează la luptă.

Că astăa așa este mai bine se vede de acolo, că adunarea cea mare a studenților a primit ca bravul nostru tinere Lucian Bolcaș — chiar el, cel asuprit și prigont la Oradea-mare — să fie vicepreședinte în sfatul cel

mare al adunării și acolo să reprezinte pe studenții români din România.

Inima ni-se umple de bucurie când vedem că între neamuri mari și alese, tinerii nostri sunt primiți cu drag și cu brațele deschise. Si bucuria ne stăpânește când tinerii neamurilor alese ne poartă dragostea și cunoșcend suferințele noastre ne îndeamnă la luptă.

Să luptăm, fraților, să fim vredniți în totdeauna de dragostea neamurilor mari și să ne năsimu ca drepturile noastre să le avem cât mai cînd.

Dela frați la frați.

Dl Eugen Charlat, student din Paris, care petrece de mai mult timp în Seliște, spre a-și înșuși limba românească, a adresat congresului din Turin o frumoasă scrisoare, care dovedește, că dînsul a învățat a ne cunoaște nu numai limba, ci și viața și sentimentele. Eată scrisoarea dlui Charlat, în traducere românească făcută de înșuși domnia sa:

Seliște (Transilvania), 7/19 Nov. 1898

Dle președinte și scumpe coleg!

Am văzut prea deaproape nedrepătăile guvernului maghiar, privitoare la poporul român din Transilvania, ca să nu aplaud din toată inima la moțiunea pe care a primit-o congresul internațional de studenți.

Martor indignat al prizonirilor zilnice ale Maghiarilor, viu spre a unii vocea mea cu a voastră și spre a îmbărbăta pe frații nostri transilvăneni în luptă lor pentru drept și libertate.

Primiți vă rog asigurarea sentimentelor mele de vie simpatie.

Eugen Charlat,

student la școală limbelor orientale din Paris.

Cine nu va resimți gingășia sentimentului, ce transpiră din această scrisoare. Si cine nu va remarcă importanța faptului, că un Francez intervine la Italiani pentru Români?

C'o cupșoară de vin bun,
Si cu una de vinars
Să te duci la ea de mas.

Dar' io nu-s aceia fată
Să sed cu fiori pe plată,
Nici ai nostri nu mă voesc
La fiori să le plătesc.

Bade înimă de peatră
Ce nu vîi la noi vr'odată,
Mândră înimă de lemn
Aș veni, dar' rău mă tem,
Că maică-tă-i tot pe-afără
Are-o gură ca o pară,
Si ea strigă după mine
Si mă face de rușine.

Bădiță cu șapcă neagră
Du-mă 'n lume de 'ti-s dragă,
De ti rușine cu mine
Fă-mă brâu pe lângă tine,
Dacă brâu 'ti-a fi greu
Fă-mă lumină de său

Poesii populare.

Din Câmpie.

Adunate de Teodor Olteanu.

Măi bădiță bădișor,
Zice lumea și țeară,
Că săracă maică-tă
Nice nu poate mâncă,
Să teme că mii lău.
Spune bade maică-tă,
Să măñânce să-i tiească
La mine să nu găndească,
Nici să nu mă vorovească.

Cine-și lasă drăguțu,
Fie-i hrana grăuțu
și hodină pătuțu.
Cine-și lasă drăguțu,
Fie-i hrana râșnița
și hodină temnița.

Du-te bădiță fi bun,
Că te-așteaptă hida 'n drum

E. M. K. E.

La 20 i. c. s-a ținut în Cluj adunarea generală anuală vestita societate zisă culturală »E. M. K. E.« Din raportul anual al direcției extragam următoarele date:

De un timp încocic și în sinul acestei societăți se alimentează certe continue și desbinări înscenate pe motive politice de partid. Urmarea acestora este, că activitatea societăței »Emke« nu mai este așa celebră ca în trecut. Membrii, pe lângă toate siluirile și apucăturile necinstitute ale șovinistilor, nu se mai sporesc. Ba nici membrii de până acum nu mai arată interesul de odinioară și nu mai desvoaltă febrilă activitate. Avereia soc. »Emke« încă nu s'a sporit mult în anul trecut din cauza că membrii nu au solvit taxele anuale. Aceste nesuccese supără grozav pe șoviniștii nostri, cari ar dori ca »Emke« să facă minuni, să filfăie steagul maghiarăsării prin toate văile Ardealului. Dorința Ungurilor, nu-i vorbă este foarte frumoasă, — dar să nu uite d-lor, că prin văile Ardealului deja de sute de ani filfăie steaguri mândre care numai maghiare nu sunt și nici nu vor fi nici-o dată.

Din raportul soc. »Emke« relevăm apoi: Pentru eternisarea memoriei Împ. Regine »Emke« a dăruit 50.000 fl., din cari să se facă »fundația Elisabeta pentru asile de copii«. (Potrivită eternisare! Red.).

Avereia soc. »Emke« în anul acesta a crescut cu 37.267 fl. 69 cr. Întreagă avereia soc. »Emke« este dar de 1 milion 291.580 fl. 28 cr. În decursul anului s-au spesat 68.121 fl. 40 cr. parte pentru administrarea societății, parte ca ajutoare.

Pentru scopul adevărat, adecație pentru edificare de școale s'a dat 33.643 fl. 60 cr. (Cu această poziție nu sunt mulțumite ziarele maghiare, care ar dori căte o școală de stat doar lângă fiecare colibă a țărănuilui român. Red.) Numele membrilor este 14.161. În anul acesta s-au sporit numai cu 177. Au repăsat însă în decursul anului 328 de membri.

Raportul nu spune cauza repăsirei.

Cei 9590 membri ordinari abia au solvit ca taxe suma de 7980 fl. 85

cr.; prin urmare nici jumătate din membri nu și-au solvit taxele.

Școalele și asilele de copii susținute de »Emke« și în anul acesta au fost ajutate cu sume însemnante. Treizeci de învățători și învățătoare au primit premii și ajutoare. »Emke« susține 102 biblioteci poporale, dintre care 34 le-a înființat în anul acesta.

Precum apare din raportul acesta »Emke« nu se mai poate mândri cu o activitate »culturală« atât de mare ca în anii trecuți. Ziarele maghiare, care iau nota de acest raport, nu se pot răbdă să nu-și arete nemulțumirea lor. Apelează însă la patriotismul maghiar și se roagă de cei puși în fruntea societăței »Emke« să părăsească cerurile politice și să lucre din răsputeri pentru lățirea »culturei« maghiare.

Noi care cunoaștem atât de bine scopurile și direcția în care lucră »Emke«, rugăm numai pe toți Români să se ferească de mrejile celor dela »Emke«, să nu se lase seduși de ei.

DIN LUME.

Împăratul Wilhelm spre casă.

După vizitarea *Damascului*, părea împăratească a Germaniei a plecat pe marea Mediterană spre casă. Unde va debașa, nu se știa sigur și lucrul se tănuia poate de frica anarchiștilor. În urmă însă s'a știut, că împăratul debașă pe uscat la *Pola*, cel mai însemnat port de mare al Austriei, unde pe când scriem aceste, va fi și sosit. De aici se face călătoria cu trenul, pe la *Innsbruck*, de-adreptul la *München* în Germania. La dorința împăratului primiri nu se fac nicăieri.

Creta.

Prințul George al Greciei e în cale spre Creta. Admirali sunt ocupati cu punerea în praxă a măsurilor în interesul pacificării. De limbă oficială au decretat *limba grecească*. Trupele internaționale au fost primite foarte bine de populație; în unele locuri creștinii le-au ridicat porți de triumf.

În *Sitia* fruntașii creștini și mohamedani au ținut o adunare, sub președinte francez și rezultatul a fost că s'a făcut o deplină împăciuire.

SCRISORI.

Din Bihor.

Parastas pentru metropolitul Miron Romanul. — Cartea lui Bulcu. — Vremea în Bihor. — Mulțumită publică. —

Vașcău, în 18 Nov. 1898.

Pentru reșoșatul metropolit și arhiepiscop Miron Romanul, s'a ținut în Vașcău, la 6 Noemvrie parastas, cu o festivitate mare, la care a luat parte tot poporul credincios, precum și toate autoritățile administrative din loc.

Preotul local Ioan Coroiu, în o evanșare frumoasă a schițat biografia Metropolitului. Fie-i țearna ușoară!

Invățătul profesor și vicedirector dela gimnasiul român gr.-cat. din Beiuș, Teodor Bulcu, a scos în tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla o carte intitulată „*Schize din Italia*“, care e vrednic să fie cetăță de fiecare Român adevărat.

Neobositul profesor a făcut-o după însemnările sale făcute în lungile sale călătorii de prin Italia.

În carte aflăm descrise frumos Roma, cu minurile sale de pe timpul Romanilor, Neapolea, Pompei, orașul îngropat în cenușa Vesuviuului etc.

Acest opus valoros constă din 265 pag. octavă pa hârtie fină și tipar elegant. — Cu un preț mic de 2 coroane se poate comanda dela autorul în Beiuș (Bejenes), ori dela tipografia Todoran, Gherla.

Excelența Sa Înalț Prea Sfințitul arhiepiscop Dr. Victor Mihályi au trimis autorului o hârtie oficioasă din ședința consistorului — lăudându-l pentru lucrarea acestui valoros op.

Avem o vreme frumoasă în Bihor, ca și care spun bătrâni că de 50—60 de ani nu au mai pomenit. Femeile și băieții umblă desculți ca și primăvara. Bătrânu Bihor încă e lipsit de vestimentul seu alb de zăpadă. Poporul a sămănat sămănăturile de toamnă.

Domnului Dr. Gavril Cosma, avocat în Beiuș, care a dat subreuniunei învățătoare rom. gr.-or. a tractului Vașcău 2 fl. la mână subscrисului, asemenea dlor Iosif Drăgan, notar căreual în Lunca de lângă Vașcău și ospătarului Alexandru Dancu, din Băsești cari au dat căte un florin pentru a se provadă un școlar orfan cu recvisitele necesare de învățămînt — și rog și pe această cale să primească mulțumitele mele sincere. *Dascălul Vasile Sala.*

Si mă pune 'n sinul 'ă,
Unde badeo-i inseră
Eu frumos 'ti-oi lumina,
Oamenii te-or întreba
Ce lumină-i asta,
Asta-i lumină de său
Drăguța din satul meu,
Asta-i lumină de ceară
Drăguța din a mea țeară.

Norișor mândru de ploaie,
Spune mândrei bună voie
La inimă să n'o doaie,
De-o va durea ca pe mine
N'ajunge ziua de mâne,
De m'a durea tot aşa
N'o ajunge-a o vedeafă

Cine n'are maică dragă
N'are unde-amar să tragă,
Cine n'are maica dulce
N'are unde-amar să duce.
Spusu-'ti-am măicuță bine,
Să tii zile pentru mine

Să mă dai în sat cu tine,
Să tii zilele 'nvristate
Să nu mă străini departe,
Să vin cu dăsăgii 'n spate
Să cu cismelete stricate.

Maică nu m'ai ascuțat,
Destul de rău ai luerat
Că tare m'ai străinat.

Tu măicuță te-ai temut,
C'oi veni după 'mprumut
Să nu 'ti-l-oi da mai mult,
De torqueam cu forca 'n sat
Împrumutul 'ti-as fi dat,
Să nu m'as fi străinat,
Nici n'as trăi cu bănat.

Bade păunaș rotat
S'aseară te-am așteptat,
Tot cu foc și cu lumină
Până trecut dela cină,
Dac'am văzut că nu vă
Pus-am doru 'n căpetăi

Si cu jelea mă 'nvelii
Si bine mă hodinii.

De-ar fi urit vîzător
Facem'as neguțător,
M'as pune cu șatra 'n prag
S'as viad urit pe drag,
M'as pune cu șatra jos
Aș da urit pe frumos,
M'as pune cu șatra 'n rit
S'as tot vinde la urit,
N'as căta pe ce 'l-ăs da
Numai căt 'l-ăs lăpăda.

Decăt văi bade la noi
Mai bine 'ti-ai da la boi,
Decăt văi și șezi pe vatră
Mai bine-ai lucra 'n poiată,
Decăt găzdac urcieios
Mai bine slugă frumos,
C'oi slujă un an și doi
Si 'mi-oi face plug și boi,

Conducători vrednici — lucruri frumoase.

Pintic, în 20 Noemvrie 1898.

Onor. Dle Redactor!

Comuna noastră Pintic este curat românească, prin urmare și conducătorii sunt tot Români, sub a căror conducere Pinticanii stau foarte bine. Mai întâi se cuvine laudă onoratului preot Teodor Domșa, sub a căruia stăruință de o vreme încoace s-au făcut multe lucruri bune în comuna noastră.

Cam prin anul 1895 dl preot văzând că sfânta biserică trebuie reparată, la stăruința d-sale s-a tocmit măiestru, care săruindu-o totodată și pictorit-o foarte frumos pe din lăuntru. Tot cam pe acea vreme a adunat tineretul la școală, dându-i învățături bune.

Între altele i-a învățat și cântările bisericesti aranjându-se un cor frumos, care cântă în 3 voci. La stăruința divi învățător George Chiș-Micu acest cor merge foarte bine înainte și prin cântările cele frumoase bisericesti, face o mare placere publicului ascultător. După aceea văzând că sfânta biserică e reparată frumos și corul merge bine, s-au hotărît a se zidi și o școală nouă românească, adică fiica sfintei biserici.

Pentru acest scop s'a ales un comitet fără de a pretinde vre-o plată. Când s'a hotărât zidirea școalei, unul dintre membri din comitet a plătit liturghii lui preot ca să roagă pe Dumnezeu să le stea întrajutor. Ear' dl primar Mihail Arcăleanu și cassarul Alexa Toma s'a obligat a încassa dela poporenii suma de 3000 fl., cât a trebuit pentru școală. Laudă li-se cuvine și la acestei doi, pentru că s'a străduit foarte mult pentru acest scop. Li-s'a pus și pedeci în cale, anume: s'an aflat 5 rătăciți, care poate din cuget rău sau la vre-o sfâtuire co li-s'a dat poate din partea ungurească, și au lăsat legea pentru ca să nu plătească și ei vre-o cărăuă florini la edificarea școalei. Acești oameni răutăcioși au cerut școală de stat, împreună cu notarul, care e Ungur. Stând lucrul așa, a venit solgăbiroul din Teaca, amăgiindu-i pe oameni și zicându-le că va face statul școală în cheltuiala sa, și vor avea să plătească la dascălul de ungur numai 5 cr. după 1 florin ș. a. Ba de vor trece la altă lege, atunci nici banii pe anul acela 1895, cari au fost aruncați de către, nu vor avea să-i plătească.

Fisogăbiroul a întrebat pe primarul comunal Arcăleanu, că aplicat e a votisa pentru școală de stat? Ear' acesta a răspuns că nu,

și pentru aceea s'a și lăsat de slujbă, ceea-ce-i săuște spre laudă.

Fisogăbiroul numi pe altul de primar, și așa când a fost comitetul comunal chemat în toamna anului 1895 ca să hotărască facerea școalei de stat, a venit și solgăbiroul cu căți și mai căți slujbași din cercul Tecei, și anume: un Jidov, un Sas, un Ungur și un Slovac, toți au votisat împreună cu cei rătăciți pe lângă școsla de stat.

Trecând toate aceste după Anul-Nou s'a făcut alegere de slujbași în comună; făcându-se votisare au denumit de primar eară pe Arcăleanu, care apoi împreună cu cassarul, dl preot și dl învățător, s'a străduit zi și noapte la edificarea școalei, care în toamna anului 1896 după multe pedeci ce li-s'a pus în cale, au dat-o gata. Ear' cei 5 rătăciți după ce și-au lăsat legea și tot ce au avut mai scump, și după ce au văzut că școală de stat nu se face, au început să cutreara satele; în Bârla, în Ida-mare și în Sieul-mare pe la preoții gr.-or., ca să-i primească de parochienii din săilor. Înăsă acei preoți on. preoți văzând că din ce cauză și-au lăsat ei legea le-au zis: „Drum buu pe unde nu-i timă“, mergeți acasă că aveți preot bun“. Ear' ei văzând că nu-i primește nimeni, unul s'a întors ear' la adevăr, ceialalți 4 nu. Stând lucrul așa, dl preot nu mai voiește să merge cu crucea pe la ei la Bobotează, ceea-ce pe drept, și nici fetele lor nu voiește să le cunune tot din cauza aceasta. Noi Români din Pintic ne simțim veseli cu astfel de conducători. Călătorul care se abate prin comuna noastră să miră — stând uimit în loc — de frumusețea școalei ce există la noi.

Totodată pe fruntarul școalei se poate citi inscripția: „Luminează-te și vei fi. Școală română gr.-cat. edificată în anul 1896. Nici mă săd Dumnezeu“.

Dacă odată școală a fost gata făcută după planul legei a urmat sănătarea ei, făcându-se mai multe rugăciuni din partea preotului nostru, după aceea au urmat mai multe cătece naționale, care le-a cântat corul în frunte cu dl învățător. După aceea s'a sculat on. preot și a ținut o predică foarte potrivită, în urmă în strigăte „să trăiescă“ a dat dlui învățător în seamă cheia și pruncii școalei, cari încă erau adunați acolo. Ear' dl învățător a primit cu placere înțeadă și dumnealui o vorbire foarte potrivită.

După aceea a urmat petrecere, la care a luat parte împreună cu poporul și întregă inteligență noastră română, care și-a petrecut

în mijlocul nostru până seara târziu. Noi Români din Pintic mulțumim „lui“ Dumnezeu și conducătorilor noștri pentru străduințele ce și-le-au dat cu edificarea școalei. Mulțumim după aceea și dlui învățător pentru purtarea și învățătura sa cea morală față de noi și de prunci și. Că încă nu s'a pomenit ca un învățător să dea învățături așa bune la prunci ca diosul, că pe lângă ce-i îndatorat, și mai învață și alte lucruri frumoase.

Teodor Toma, econom român.

Întors.

Berzova, în 15 Noemvrie 1898.

Onorate Dle Redactor!

Învățătorul nostru Vaselian Popovici, care era arma și sprințul Ungurilor de pe aici și care ori în ce alegere ungurească dobandea, că ce e drept oameni de pe Murăș îl cunoșteau și îl părtinuiau, dar precum și d-voastră veți fi cetit declarația din „Tribuna Poporului“, văzând el singur ce fățarnici sunt Ungurii să aibă lăpădat de ei, ceea-ce adevereste următoarele:

In cercul nostru de când e lumea nu au mai fost aleși membri la comitat numai Români, până ce învățătorul Vaselian Popovici acum documentă și alese în 14 Nov. c. 4 Români curați: pe Savu, Raicu comptabil la banca „Victoria“ cu 82 voturi; pe Iosif Cloambăș, preot gr.-or. cu 135 v.; pe Traian Vățianu, preot gr.-or. cu 96 v.; Georgiu Teleșcu, protopop gr.-cat. cu 78 v. El singur a luptat cu 54 slujitorii ungurești și a arătat la preotul din Căpruța Ioan Crișan, care ținea cu notarșii și la notarii din Căpruța și din Berzova, că ce el o vrea, aceea va fi. Din 9 sate numai el a luptat și învățătorul din Odvoș, Givulescu. Preoți n-au fost de loc să lupte.

La alegere au prins pe biroul din Conop, băgând 3 țiedule și pe Ioan Sciolul din Căpruța, băgând 2 țiedule amândoi pe seama Ungurilor, dar spre rușinea lor i-au prins Români.

Alegerea a mers în mod bun, numai gura învățătorului Vătan se auzia prin popor, și a și biruit. El s'a purtat foarte bine de astă-dată și credem că întoarcerea lui va fi sinceră și statonnică.

„Unul din cei de față“.

Din Mischiu.

Adunate de Michael I. Gazdag, învățător.

Mândrulică de demult
Uită-mă că eu te uit,
Bade nu te pot uita
Că 'ti-o fost dulce gura.

Să 'i-o mândră-ășa'm știut
Că 'mi-ai dat gură 'imprumut
Săoi mere-asară la voi
Să-'ti dau guriță 'napoi,
De cumva o fi să mor
Nu vreau să-'ti rămân dator.

Stii tu mândro, stii tu bine,
Când veniam seara la tine
Cât era atunci de bine.

De când mândro m'ai lăsat
Eu pe masă n'am cinat,
'Mi-am mutat cina la pat
Săam cinat tot supărat.
Cărărușa printre fragi
Făcută de oameni dragi,
Pe când au fost la lăsat
Părinții nu 'i-o lăsat,

De ciudă și de bănat
În fântână s'o tipat,
În fântâna cea rotundă
Unde-i apa mai sfundă,
Să de-acolo 'i-o luat
Să 'n chemeteu 'i-o 'ngropat,
Ba pe ea în cintirim
Să pe el dinjos de drum,
Să din ea a răsărit:
O rugăță mândră plină
Care-o iau fetele 'n mâna.
Să din el a răsărit
Rugăț mândru înflorit,
Să rugul atât s'a 'ntins
Până ruga o cuprins.
Du-te dor unde te mânu,
La mândra la căpătaiu
Să spune-i că și eu viu,
Să m'ăștepte cu năframa
Că eu viu de bună-seama,
Să m'ăștepte cu suman
Ca io viu de-amu într'un an.
Cine-a stricat dragostile
Mânce-i grâu pasările,

Să n'aibă pită pe masă
Nice sănătate 'n oasă,
Şează 'n sânge până 'n brâu
Să-i mânce vermică de viu,
N'aibă bine pe sub soare
Nici popă la comandare,
N'aibă nici cuie în cruce
Nici la groapă cine-l duce,
N'aibă cuiu în copărșeu
Nice loc în chemeteu.

Pe drumul cu troscotel
Merge dorul măruntel,
— Unde mergi doruțule?
— Da la voi puiuțule,
— Da la noi de ce mai vîi
Că venit urstu 'ntâi.
La poticarăș m'am dus,
Poticarășul 'mi-o spus
Că leacuri de-acestea nu's,
Că urtu n'are leac
Numai-o scandură de brad,
Să-i leacul urțitului
În fundul pământului.

Călindarul Poporului pe anul 1899.

— Voci de presă. —

Toate foile noastre laudă și recomandă acest călindar, care este cel mai ieftin, cel mai frumos și cel mai potrivit pentru trebuințele poporului.

Transilvania, foia Asociației scrie următoarele despre el :

»Avântul luat de câtva timp de literatura noastră călindaristică se pare a fi în continuă dezvoltare. Cel puțin călindarele pe 1899, ce le-am primit până astăzi, arată un nou și extraordinar progres.

„Călindarul Poporului“ și de astă-dată ocupă locul cel mai de frunte între călindarele românești. Nici-când până astăzi nu s'a oferit la noi publicului cetitor pentru prețul bagatel de 20 cr. o lectură mai bogată, mai folositoare și mai adecuată trebuințelor poporului nostru. Eata euprinsul părței literare, care și cu privire la extensiune e cu o întreagă coală mai voluminos decât în anul trecut“.

Aci publică apoi cuprinsul »Călindarului« nostru care e următorul :

Dela 1848. (din prilejul aniversarului al 50-lea).

Adunarea dela »Dumineca Tomei« în Blaj. Andreiu Murășan, poetul anului 1848 (cu 2 ilustrații).

Fabulă arabă.

Eu mis, ese, și sunt Român, poesie de I. Dariu.

Teară fără bătrâni, poveste de V. A. Urechiă.

Anecdotă.

Doine și icoane din lumea românească. (»Limba, portul și moșia«).

Doine și strigături poporale: De pe Mureș; De pe Târnave; De pe Olt; De pe Someș; De pe Criș; Din părțile Năsăudului; Din Munții Apuseni; Din Bănat; Din Teara-Oașului; Din Bihor; Din Bucovina, România (Oltenia și Moldova), Basarabia și Macedonia.

Revașul Nostru, cronică întemplierilor din Septembrie 1897—Sept. 1898, se extinde pe 47 pagini, cu următorii subtitlii :

Causa națională, afaceri culturale, afaceri bisericești, afaceri economice, fruntași români morți, dela frați, stări grele pretutindeni, etc.

Economic: Cum să ajungem la mai bine? — Unele regule pentru grijirea sănătăței. — Povești.

De rîs.

Tîrgurile din Ungaria și Transilvania etc.

Ilustraționi.

1. Andreiu Murășanu, portret.
2. Casa în care s'a născut A. Murășanu.
3. Un băiaș român, din Bucium-Șasa.
4. Dela Stâna-de-Vale: Reședința și capela Episcopului Pavel.
5. Un Român »mărginean« călare.
6. O Româncă din jurul Sibiului.
7. O fetiță (coristă) din Bistrița.
8. O familie din Bănat.
9. O păreche tinere din Suciu-de-sus (între Lăpuș și Cibleș).
10. Un tîran român din Bănat.
11. Scenă din Seliște (l. Sibiu).
12. Dela Stâna-de-Vale: case de locuit pentru oaspeți.
13. Români din Siria (l. Arad).
14. Dela Stâna-de-Vale: »Bisericuță« (o stâncă).
15. — »Moara dracului«.
16. † W. E. Gladstone (portret).
17. † Prințul de Bismarck.
18. În părăteasa-Regină Elisabeta.

În estan călindarul e cu o întreagă coală mai voluminos decât anul trecut, estimându-se pe 143 pagini. Prețul însă e tot cel vechi: 20 cr. plus porto postal 5 cr. A se adresa: »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu Strada Poplăcei 15.

Prim-ministrul Dupuy.

— Vezi ilustrația. —

Am amintit cetitorilor nostri, că liniștea în Franța a fost turburată în vremea din urmă cu deosebire prin ne-norocita afacere a căpitanului *Dreyfus*, care a fost osândit pentru că ar fi venit niște acte militare secrete unui stat străin. Osânditul a fost dus în robie pe o insulă depărtată. Prietenii lui *Dreyfus* au făcut însă o mișcare pentru el, arătând că *Dreyfus* e nevinovat și cerând pedepsirea judecătorilor lui. De aci s-au născut mari încurcări și neliniște, la care au luat parte și mai mulți generali, ca foști ministri de răsboiu. Aceste încurcări au adus căderea prim-ministrului *Brignon* și a soților sei. Aceasta s'a întemplat cu câteva săptămâni înainte. Presidentul republicei *Faure* a încrezînat cu formarea noului minister pe *Dupuy* care l-a și format.

Prim-ministrul Dupuy.

Afacerea lui *Dreyfus* stă acum așa, că procesul s'a însoit la judecătoria înaltă a Franției. *Dupuy* va lăsa curs liber judecătei, ca lumină să se facă și va liniști spiritele, cari au fost atât de atîțate, făcînd liniște, de care Franța are mare lipsă, pentru a se întări în lăuntru.

PARTEA ECONOMICĂ.

Nutremîntul oilor peste iarnă.

Nutremîntul peste iarnă al oilor este: fîn de livezi, fîn de trifoiu, de lufernă, de exparsetă, de măzăriche, paie, cartofi, sfeclă, grăunțe de bucate, lături din bereri sau turte de oleu și a. În casuri de mare lipsă oilă se mai nutresc cu frunziș, ghindă și castane. Fînul acru, plin de praf sau mucegaiu este nesanatos pentru ei.

Fînul de trifoiu, fie el căt de bun, nu conține atâtatea părți nutritoare ca cel de fînăț. Paiele sunt potrivite ca nutremînt pentru oi, căci ele aleg părțile cele mai bune; dar' paiele n'au să fie nutremîntul de căpetenie.

Nutremîntul de cartofi (crumpene) cere multă băgare de seamă, cu deosebire

pentru oile de a fîta, pentru că aceste ușor lapădă sau produc un lapte stricăios pentru miei. Cartofi, sfeclă, năpăji, morcovii și a. să formeze numai jumătate din tot nutremîntul căt se cere, pentru că dându-se în măsură mai mare pricinuște urdinare și îndeosebi la animalele tinere.

Grăunțele de bucate și păstăioasele, fiind prea nutritoare, pricinuște oilor felușe boale grele. Îndeobște grăunțe se dau oilor numai $\frac{1}{5}$ parte din nutremîntul zilnic; celor de îngrășat se pot da și în măsură mai mare, pentru că ele produc multă carne și său.

Când oile se nutresc cu paie, atunci li se pot da lături, socotind pentru fiecare $1 - 1\frac{1}{2}$ chlgr. cartofi.

Nutremîntul pentru iarnă se poate tăia, se poate urlui, muia, săra și a. Pe timp umed sarea pricinuște oilor urdinare. Un chlgr. de sare ajunge de oaie pe timp de 1 an.

Lucrări la viie în timpul iernii.

Vîia cere lucru aproape necurmat, chiar și iarna. Între aceste se numără :

1. **Săpatul printre rînduri,** care e mai cu cale să se facă la începutul iernii, după ce s'a sfîrșit cu alte lucruri. Săpătura peste iarnă degeră și se măruntește, pămîntul se îmbunătăște și lucrarea lui în anul viitor devine mult mai lesnicioasă. Pentru modul acesta de săpat sunt instrumente anume, un fel de sape puternice.
2. **Gunoial,** care mai cu ușurătate se poate face earăși în timpul iernii, când economul nu e îngrășat cu alte lucruri. Acum gunoil se poate și e bine să se căra și să se pună printre rînduri.

Unii pun gunoil drept lângă butucul viței; ceea-ce nu e metodă așa bună de gunoare, din pricina că toată grăsimea se grămădește în butuc, silindu-l să dea înainte de vreme, vîrstării să se îngroașe îngribă și prea tare, cu deosebire măduva, și stricându-le cu chipul acesta atât căldura, că și ploile și gerul. Florile strugurilor de pe un astfel de lemn se scundă în data după înflorire; dar' mulți și din struguri cari au rămas cad, fiindcă nu se poate ține cumpă între desvoltarea lor și a lemnului.

Gunoarea cea mai potrivită a viiei se face săpând brezde de-alungul printre vițe. În aceste de-arindul se pune gunoil, îngropându-se cu pămîntul, ce s'a scos din brezde. În modul acesta gunoil se vine la vîrful rădăcinilor viței, cari se vor desvolta în toată puterea, devenind lungi, rămușoase și deplin sănătoase; ear' cu rădăcinile deodată și butucul, vițele și strugurii se vor desvolta mai potrivit.

Dacă gunoarea s'ar face primăvara sau toamna, gunoil nu se pune printre rînduri, ci în groape făcute printre bu-

tuci, la $\frac{1}{2}$ metru depărtare. Nici buașilor nu li se pune gunoiul lângă par, ci mai departe, dar' tot în groapă menită pentru buași.

Viața, ca și zgriii se gunoesc cu gunoiu de animale, cu gunoiu măiestrit, var și a. Din toate soiurile de gunoiu însă cel mai priincios este cel de animale în amestecare cu piele, ce au slujit de asternut. Gunoiul de cal arde; de aceea nu e aşa bun ca cel de vite.

Dacă locul de viie este sărac de nășip, neavând s. p. 20 la sută părți din acesta, trebuie să i-se adaugă nășipul trebuincios, după ce a fost bine cernut. Nășipul însă nu se pune de-adreptul pe loc, ci peste grămada de gunoiu, amestecându-l bine prin întoarcere de repetite ori.

Se întemplă, că uneori pământul din viie îl lipsește varul. În acest cas trebuie să i-se adaugă varul trebuincios, dacă e ca viață și roadele ei să nu sufere.

Scoaterea pădureștilor și altoirea lor în casă.

Lucru foarte bun se vîrșesc toți cei ce pomisorii meniți pentru altoit și scot acum în ajunul iernei, și curăță, și acoperă cu pământ și deasupra cu gunoiu, nu cumva pământul să înghețe. Acest lucru e bine să se facă acum, pentru că primăvara adeseori sosește târziu și atunci pomii dau în câteva zile, iar economii învăluți cu multe alte lucruri nu pot umbla prin păduri după pociumbi de altoit și chiar și cei ce îi au la indemână de multe ori n'au timpul de lipsă ca să-i altoiască. Dar' bun lucru fac și alții s. p. învățătorii, dacă își văd încă de acum de pomisorii, pentru că „ce poți face astăzi nu lăsa pe mâne“.

Surcii sau mlădițele de altoit se tăie în luna lui Ianuarie, păstrându-se în pământ până în Februarie, când se altoiesc pe răgaz și bine în casă la masă. După altoire se aşeză în pivniță, cu rădăcinile în nășip. Aici le-ar strica atât căldura prea mare, care i-ar face să înverzească și înmugurească, cât și înghețul; și de una și de alta să fie feriți.

Altoirea în casă isbutește bine la meri, vișini și cireșii; perii cu chipul acesta de altoire se prind mai anevoie, iar prunii aproape de loc.

Ca moduri de altoire în casă se recomandă altoirea prin copulare (împrenare), în crepătură și alipire; altoirea sub coaje nu reușește.

Primăvara îndată ce a dat căldura altoii se scot din pivniță sau bordeiul unde au fost ținuți și se aşeză în școală de pomi.

Despre îngrijirea animalelor de casă peste tot.

(Urmare).

2. Lumina.

Lumina ajută lucrarea mai cu putere a nervilor, învoiosează și fac animalele mai sprintene. Pentru aceea îndeosebi grajdurile cailor să fie luminoase, dar trebuie grijit ca caii să nu privească de-a dreptul la lumină. Grajdurile animalelor tinere trebuie să fie mai luminoase; ceva mai puțin luminoase să fie cele ale vitelor cu lapte, și iar mai întunecoase cele pentru vitele de îngrășat. Odihna și un temperament flegmatic fac ca animalele să pună carne din greu și să se îngreșe; spre acest sfîrșit vitele să nu fie năpăstuite de insecte în timpul verei.

3. Căldura.

Căldura trupului totdeauna caută să se potrivești cu cea a aerului dimprejur. Fiind rece aerul dimprejur, trupul animalelor perde din sine mai multă căldură, pentru aceea trebuie să primească mai mult nutrement, spre a-și putea susține căldura de lipsă. În astfel de casuri frigul stringe părțile din afară ale animalului, în locul prim porii pielei, astfel că asudatul devine împedecat. Chiar pentru aceea în grajduri friguroase animalele au părul înteposat și fără lustru. Dacă aerul împrejmuit este prea cald, radiarea (eșirea) căldurei din trupul animalului este împedecată; prin aceasta căldura trupului se prea ridică, ceea ce este spre stricarea sănătăței. Pentru că această ridicare a căldurei în trupul animalului să nu se întâmple, vasele săngelui din piele să extind (se măresc) și prin sudori aduc mai multă apă la suprafața pielei, unde aceea aborește, adeca animalele asudă. Prin aborire totdeauna să consumă sau să perde multă căldură. Ridicându-se căldura aerului dimprejur peste 25° , lucrarea înimei se slăbește, se grămadesc săngele în plumâni și în creeri, care poate provoca loirea de gută, și a.

Căldura cea mai potrivită pentru grajdurile cailor este de $12.5-17.5^{\circ}$, gradul mai de jos pentru caii de rind, cel mai de sus pentru cei nobili; pentru vite $15-20^{\circ}$ și anume cel dintâi pentru vite de îngrășat, cel de al doilea pentru cele cu lapte, pentru că un grad mai înalt de căldură este favorabil (bun) pentru secretarea (formarea) laptelui. Oile cu lână fină au lipsă de căldură de 12.5° , cele cu lână mai de rind de 10° , porcii de $12.5-16^{\circ}$.

4. Umiditatea aerului.

Un grad mai înalt de umiditate a aerului este stricăios pentru sănătatea animalelor de casă și cu deosebire viteilor tinere; pentru că capătă felurile boale de piele și reumatism din pricina, că prin răsuflare și aborirea pielei nu se poate

face deopotrivă umiditatea din lăuntru a trupului cu cea din afară.

Aerul dat afară din gură este încărcat de acid carbonic și de aburi; prin urmare aerisarea neîndesălită a grajdului are ca urmare un grad înalt de umezală. Mult mai stricăcioasă este umezirea păreților și a plafonului (podului) sau a amânduror. Porii (găurile) păreților umizi sunt plini de apă și nu lasă de loc ca aerul să pătrundă; din podul umed să desprinde aer stricat, umed și nu arăori amestecat cu mucezeli primejdiașe.

Mare grije trebuie să se aibă și față de împrejurarea, ca umezirea păreților să nu fie pricinuită de locul umed, pe care ar fi zidit grajdul, sau că măcar un părete ar fi lipit de rîpa unui deal, sau că ar fi făcut din petri cari trag apă din aer și a. În aceste casuri se recomandă baterea păreților cu un strat de ciment sau cu scânduri.

(Va urma.)

Regule pentru gunoirea cu var.

Varul este temelia ori-cărei gunoiri. Fără var nu este nici o vegetație (creștere); unde este var, este viață, creștere și prosperare. Peste tot, unde se folosesc pentru îngrășarea pământului gunoiori măiestrite, trebuie cercetat mai întâi în ce măsură se află varul în acel pământ, pentru că și în cele mai roditoare soiuri de pământ, unde se folosesc gunoiori măiestrite, întrebuițarea varului are cele mai bune urmări.

La gunoirea cu kaliu varul trebuie să fie nedespărțit, pentru că în pământ kaliul săbea var și varul kaliu. Varul ajută în pământ întâi ca materie nutritoare a plantelor și a două ca mijloc pentru îmbunătățirea pământului. Varul încălzește și face puah pământul, înmulțind puterea lui de a săbea umezala și găzurile stricăcioase. Varul lucrează în mod binefăcător asupra găzurilor și silicatelor (petricelelor de cremene). Varul este cel mai mare dușman al plantelor rele (acre) și le îsgonește.

Sunt însă și soiuri rele de var, care nu e cu cale să se întrebuițeze ca material de gunoieră. Între aceste se numără varul care dă o faină tare, cristalină și care ars fiind, conține în grad mare acid siliciu (de cremene).

Varul nestins se poate da pământului ca faină sau pulbere. Aceasta se poate obține în două feluri, și adeca:

1. Punând peste olaltă câte 4-6 bolovani de var nestins și acoperindu-i cu pământ în grosime de 2-4 cm. Dacă în 8-10 zile varul stă bine acoperit, fără să aibă răsuflare, se preface în terină și se poate împărtășia numai decât peste loc, făcând o arătură puțin adâudă.
2. Unde se află la indemână apă, acolo se pun câteva bucăți mari într-o coră de nuiele, se cufundă cu grabă în-

tr'un vas cu apă și numai decât se scoate, pentru că și numai dintr'atâta varul își ia apă de ajuns spre a se pute măruntă fără zăbavă, ca apoi să fie împrăștiat peste loc. Atât modul sănătău de măruntire a varului, cât și al doilea, să se facă la fața locului de gunoit.

Pe pămîntul lutos se pun la hectar 3—4000 chlgr., pe cel ușor 2—4000 chlgr., iar' pe cel argilos 5—8000 chlgr. La 15—20 ani ajunge dacă dăm câte o gunoare cu var. Făcând-o mai des, în loc să ajute, ea strică; pentru că stoarce și sărăceaște pămîntul.

Gunoarea cu var nestins ajută mai cu seamă spicoaselor, legumelor, luțernei, esparsetei și plantelor păstăioase; pentru napi, sfecle, cartofi și a. adeca pentru plantele rădăcinoase, adausul de var are urmări mai puțin simțite.

În părțile terei, unde se află var la îndemâna, la tot casul e bine să se facă încercări. Lucru firesc, că încercările se vor face mai sănătău pe căte un petec mai mic de loc. Fără încercări vom rămâne de pururea în starea de inapoiere, în care ne aflăm.

Cele mai bune mașini ce trebuie sătenilor.

Sub acest titlu revista *Amicul Poporului* din T. Jiu scrie următoarele:

Frate tărane! — Văd că muncesci în greu, și tot așa au muncit și părinții tăi. Nu cunoști în munca pămîntului decât tot felul de meșteșug ce avea cei bătrâni, coasa, sapa, secătura de plug cea veche, care te-a desbinat pe tine și vitele de muncă. Nu socotești și tu în cap, că cei bătrâni trăiau altfel, erau puțini, pămîntul era nou și prin urmare bogat, dela tărani nu se cerea atâtea și atâtea datorii cătră tără, dar' nici tără nu era pro-coposată ca și ei. Nici nu se știa în alte tere de tără noastră. Prin urmare n'avea nici o veză. Acum lucrurile s'au schimbat. S'a intemeiat tără, și muncitorul s'a intemeiat și trebuie să se intemeieze; căci locuitorii muncitori din alte tere ca: Belgia, Olanda și Elveția, de sute de ani s'au deșteptat la muncă și la învățătură. Acolo muncesc pămîntul cu plugurile cele mai bune trase numai de doi boi, care când și vezi din departare îți închipuești că sunt coșeri nu glumă. Pămîntul lor produce de zece-ori mai mult ca al nostru, dar' și muncă primește de trei-ori mai multă, dar' mai usoară. Cu toate acestea, muncitorii sunt bogăți, sănătoși, prea voiaici și se hrănesc bine de tot. Plătesc datorii mai multe decât ai nostri, dar' nu se plâng.

Asculta să-ți spun de ce stau acești oameni mai bine decât noi? Mai sănătău toți știu carte bună nu fleac. Păstorii merg după vite, cetind cărti și reviste, unde astă cum să-și facă brânza, untul și felul cum trebuie să îngrijească de vite. Acolo, când un om știe carte este cel mai muncitor și bogat, el este pildă vie pentru toți cei alături.

La noi, cei care învață ceva carte (spăială) urăsc munca; iar' cei care muncesc fac tot ca în vremea veche. N'au nici un spor în muncă, curățenie și hrana. La noi prin sătare, bălegarul și murdăriile din oboare se scot de silă cu gendarmii, iar' în alte tere îl in-

grijesc și îl cără cu mare îngrijire. Bă, ce e mai mult, acolo bălegarul se vinde cu kilogramul ca fasolea la noi. Dar' și pămîntul le dă 3 și 4 chile la pogon, cu un preț de 80 și 100 lei chila. Acolo munca dă căstig nu glumă.

Grâu, răcăra, orzul, hrîșca, meiul, răpița sunt așa de vînturate încât nu vezi decât bob și bob. Ar fi cel mai mare păcat pe muncitorul de acolo, când ar vedea o neghină sau un bob de tăciune în grâu.

Acolo oamenii muncesc cu tragere de inimă, au mașini de vînturat, de treerat, de curățit grâul (cilindru ori trior) de tocata paie și sfecle pentru vite. Toate aceste mașini și-le procură ei prin învățătură. Acolo nu mai sunt oameni cari să se vite după nor, soare și vînt. Ei seamănă cu credința că va scoate și în adever că și scot cu virf și îndesat. Nu ca la noi, când muncitorul bagă grâul în arie și când vine ploaia, trebuie să-l acopere, și să stea doar sau patru zile până trece. În vînturat asemenea îi roșesc ochii în cap, uitându-se după vîntul mare. Așa perd muncitorii vremea la noi.

Frate tărane! Să nu-ți pismușești meseria, căci nimic nu-i mai frumos, mai plăcut și mai cu liniște sufletească și mulțumitoare decât „munca pămîntului“. Chiar D-zeu, îl dat o omului dela început, ca cel mai mare dar. Munca e cea mai liberală meserie din lume, care face pe om adevăratul stăpân al vîsteriilor de pe pămînt, dar' și munca este un meșteșug ca cismăria, cojocaria, ciasornicăria și a. a.

Muncitorul de pămînt, ca ori căre altul, îi trebuie următoarele instrumente: 1. Mînte ageră luminată prin învățătură. 2. Mașini ca: un car sănuit, o săcure bună, o bardă, foarfeci de tăiat via, o roabă pentru cărat bălegar, un plugușor universal, o grăpă de fer pentru a măruntă pămîntul, 2 boi grași bine, una sau două vaci de lapte, o vînturătoare (cel puțin pentru 5 oameni), o mașină de treerat cu caii (la 10 oameni învățări), 5 rîmători, doi pentru toamnă și iarnă și trei de vînzare, și a. pe care le știi și d-v.; și 3-a mașinărie pentru muncă e „capitalul“. — Fiecare bun muncitor să aibă su chimirul seu 100—200 lei cel puțin pentru muncă; căci fără bani nici în pămînt nu poți să intri. Fără aceste dichise nu poți fi un bun muncitor.

Frate tărane! — Trezește-te odată și tu, în lupta pentru viață, agerește-ți mintea, cetește și tu, ori ascultă dela alții și pe urmă fă și tu. Fii cu chibzuială în glavă, din toată munca ce o înduri în cursul unui an, regulează-ți așa de bine treburile, ca să-ți rămână ceva la finele fiecăruia an ca profit, pe care să-l pui la păstrare pentru „zile negre“. Urmând tot așa cu timpul ai să devii și capitalist, nu ca azi, un adevărat rob al munciei.

Cu sfîrșitul toamnei se sfîrșește și munca câmpului. Să nu te dai lenei, în timp de 6 luni să stai tolenit de surda. Nu... că cine șede pieră. — Îngrijește-ți vitele pentru tîrg, hrănește-le bine și curăță-le. Scoate-ți plugul și fă-ți arătura de toamnă, ca să fie bun pentru primăvară. Seamănă grâu. Pune pomii în ograda ta, pune gunoilul strîns la car și du-l la câmp. — Îngrașe-ți un porc doi pentru Crăciun, ca să te hrănești bine, fiindcă corpul fără hrana bună, e un corp pe jumătate mort. Fă-ți din timpul care vine, un timp de căstig pentru tine. Să n'ai alt gând decât să te întărești în mașinile de muncă.

Să ne vedem în dragoste la muncă cu căstig.

Calotescu.

Despre cultura SMEUREI.

Smeura este o plantă ce face parte din familia Rosaceelor. Ea crește mai bine la umbră într'un pămînt desfundat și îngrășat cu gunoiu.

Înmulțirea se face prin butași proveniți din lăstare de un an, care se taie toamna și să păstrează în pivită în nășip și apoi primăvara se răsădesc într'un pămînt bine preparat la o distanță de 1.30 metr. Se mai poate înmulții și prin despărțirea tulpinelor.

Smeura propuce în fiecare an lăstari ce rodesc în anul viitor, apoi se usuă. De aceea trebuie curățite astfel de lăstari, mai ales atunci când sunt prea desăi. De regulă se lasă 3—4 lăstari, cari în primăvară se scurtează puțin.

Smeura se poate cultiva și pe araci, unde fructele se fac mai frumoase. Cultura acestei tufe (plante) aduce un venit însemnat mai cu seamă cu roadele roșii, cari sunt tare căutate de cofetari, pentru facerea dulceței sau a unor siropuri reccoritoare; iar' fructele albe și galbene care se coc mai iute se pot mâncă proaspete.

P. Popescu,

Din viața animalelor.

— Musica și animalele. —

Despre cămilă se știe, că iubește foarte mult muzica. Arabii cântă din fluire și din cimpoaie, căt ține drumul cel nespus de greu prin pustia arsă de soare, iar' cămilile merg mai cu inimă ascultând cântecul. Si acesta e un lucru curios, că multe animale iubesc muzica. Si s'a băgat pe seamă că dintre animalele cele mari, acele cari iubesc mai mult muzica, sunt cele mai blânde și cari se lasă conduse și de un copil mic. Ele sunt: cămila, elefantul și calul. Elefantul se întoarce totdeauna spre partea unde sunete muzicale, se apropie și ascultă. Prin grădinile zoologice poate face probă cine vrea. Elefantul vine la gardul care îl desparte de public și e vîdit mulțumit când îl cântă, dar' să înținoare când îl dai tonuri nearmonioase. În Londra, în grădina animalelor, s'a petrecut odată o scenă năștimă. Un copil cântă dintr'un fluer la grilaj. Cântă frumos și elefantul asculta. Un domn din public scoase atunci o sirenă și flueră urât odată. Elefantul dețe din cap, supără, dar' ascultă mai departe cântecul copilului. Domnul flueră din nou; elefantul se scutură deodată mișcând din picioare. Domnul cu sirenă earăsi tot mai des. Elefantul furios, că îl supără într'una, își întinse deodată trompa, apucă fără veste pe domnul cu sirena de un braț și îl asvîrlă dincolo de gard, la spatele seu, apoi liniștit începă să asculte din nou cântecul copilului,

Calul și place cântecul din gură. E o experiență veche, că noaptea calul duce pe călăreț mai în liniște, când călărețul cântă; calul nu-și face spaime, nu se neliniștește și ascultă de frâu mai bine. S'a observat, că mai totdeauna caii nărăvași și răi cari n'ascultă nici de frâu nici de biciu, săstimpără deodată când călărețul începe să cânte din gură, cu voce tare și frumos. Irlandezii au cai foarte blâzni de munte, și se crede, că asta e urmarea cântecelor, căci Irlandezii ori cănd îl întâlnescă în cale îl auzi cântând.

Calul, de altfel iubește sunetele sonore și energice, cântecele vitejești, marsurile, vocea trâmbiei și bătaia tobelor. Nu e nevoie să fie calul de rassă nobilă, ca să se schimbe deodată cu firea când aud cântece energice. O mărțoagă de cal — dacă nu e de tot obosit — când va auzi dintr-o dată un cântec frumos de trompetă, va ridica urechile și par că înținerește. Dar caii dresăți militarește! Când aud pompeta, ciulesc urechile, frământă pământul, s'aprind și sunt în stare să s'arunce prin gloanțe și prin fum.

Nu e adevărat, că de aceea iubesc caii militarii trompetă și cunoaște signalele, fiindcă soldații îi dresază așa. Nu, dimpotrivă. Îi dresază așa, fiindcă pot să-i dreszeze, fiindcă ei din capul locului iubesc trompetele și au inteligență de a deosebi signalele. Toate animalele fug cănd văd primejdia, se aruncă în primejdie dacă sunt infuriate. Calul, e poate singurul animal, care știe, cunoaște primejdia, nu e în furie, și totuși intră în primejdie; când începe luptă, caii tremură auzind impuscaturile, știu că acolo e rău de ei. Dar atunci începe trompetă să sună, acum caii s'aprind, săr, abia așteaptă să plece, rup frenele, și când e vre, să-și întoarcă în luptă vitejește, duși de puterea trompetei. Furioși ei nu sunt, fricoși sunt însă ca orice animal, frica de stăpâni nu îi-ar impiedica de loc să nu fugă îndărât — și nu fug, ei merg înainte. E mai puternică musica decât frica și fuga, la cal mai ales. Vezi, că însăși oamenii, ostașii, sunt ajunși de oboselă, de frică; încep muzicile regimentelor să cânte, sunetul acela îi îmbată, îi orbește, îi duce înainte, și ostașii intră în foc fără voia lor.

Unele animale sunt foarte iubitoare de muzică precum am spus, altele însă n'au nici un simț pentru ea, așa sunt boii, oile, pisicile, porcii, iepurii. Altele însă o urăsc și le face rău când o aud, și e lucru trist, că unul dintre cei mai caraghioși dușmani ai muzicii e animalul cel mai intelligent al nostru: câinele. Când audă cântec de vioară, câinele devine furios și s'aruncă la cel ce cântă. Sunetele mai ascuțite îl infurie pe câine, cele mai joase îl posomoresc și îl fac înimă rea, pe care îl manifestează în urlele și chelâlăturile. Câinele nu șferește nici un fel de sunete armonioase.

(Va urma).

Sfaturi economice.

Păstrarea ouelor în China.

Chinezii păstrează ouele galitelor, îndeosebi ale ratelor, cari le plac mai mult, în modul următor: tot pentru 10 ouă se ia o $\frac{1}{2}$ litră de apă, cenușă de cipres (chiparos) ori și potășe, cam 100 grami pulbere de cretă și 60 până în 65 grami sare. Aceste toate se amestecă împreună, mai turnându-se peste ele și o țee tare, în care chip se capătă un cir, cu care se acoperă ouele, ce trebuie așezate într'un vas de pământ și inchise bine pentru a nu veni în atingere cu aerul. Astfel se pot ține ouele și doi ani.

Pentru a apăra obiectele de fer în contra ruginei.

Se recomandă o amestecătură de un soare dintr-un chilo slăină, în care se pun 30 gr. camfor și ceva grafit. Cu aceasta se ung obiectele și după o zi și o

noapte se freacă bine cu un petec de postav, rămânând luciu și pentru timp îndelungat scutite de rugină.

Știri economice.

»Consum, societate comercială pe acțiuni în Blaj« — serie »Unirea« — este titlul oficios, în care s'a străformat vechea reuniune de consum din Blaj. Duminecă, în 6 l. c. a fost adunarea constituantă, la care au fost de față 41 acționari, care reprezentau 615 acțiuni și 324 voturi. În adunarea aceasta s'a publicat luarea spre știre a nouelor statui din partea tribunalului și s'a ales direcțunea în persoanele membrilor Dr. Augustin Bunea, A. C. Domșa, Iuniu Br. Hodoș, Dr. Vas. Hossu, Sim. Muntean, Gavriil Pop, Nicolae Pop, Ioan F. Negruț și Dr. V. Szmagelski și în comitetul de supraveghere Aron Deac, Dr. Isid. Marcu, Iac. Murășan, Gavriil Precup și Sofr. Stan. Membrii din direcțune intrându-se și-au ales președinte pe Gavriil Pop, director executiv pe I. Br. Hodoș și notar pe A. C. Domșa. Dorim prosperare societății, a cărui capital social s'a stabilit în 40 mil. fl.

Călindarul lui Falb. Renumitul proroc de vremuri ține pas cu lumea. Deodată cu apariția călindarelor pentru anul 1899 și-a scos și el călindarul seu.

În anul 1899 vor fi 23 de zile critice și încă: foarte critice vor fi 8 zile critice 10 și mai puțin critice 5.

Zile foarte critice vor fi: 12 Ianuarie, 10 Februarie, 11 Martie, 10 Aprilie, 22 Iulie, 21 August, 19 Septembrie și 18 Octombrie.

Zile critice: 25 Februarie, 27 Martie, 25 Aprilie, 9 și 25 Mai, 23 Iunie, 5 Septembrie, 3 și 17 Noemvrie și 3 Decembrie.

Timpul va fi:

În Ianuarie în primele 10 zile va fi multă neauă și frig mare, dela 10—20 frigul va crește, dela 20—31 neauă puțină și vreme moale.

În Februarie va fi vremea — ca de obicei.

La finea lui Martie vor fi viscole mari și diluvii groaznice.

În Aprilie neauă multă, viscole și ploi multe.

În Maiu multă neauă (se vor bucura fetele urîte).

În Iunie ploi și viscole mari eventual și neauă.

Puțină măngăiere în prima jumătate a anului! Nu mai continuăm, căci vom deveni prea mari pesimisti dintr-o dată. Prorociile pentru ceealaltă jumătate de an le retăcem până la vremuri mai bune.

Prețul bucătelor în Arad a fost săptămâna trecută următorul:

Grâu, în ziua tirgului din săptămâna trecută s'a dat 12—1400 măji metrice cu 9 fl. 30 cr.—9 fl. 60 cr.

Cucuruz nou, 15—1600 măji metrice 3 fl. 30 cr.—3 fl. 40 cr.

Cucuruz vechiu, 150—200 măji metrice 5 fl.—5 fl. 10 cr.

Orz (notar) 7 fl. 60 cr.—7 fl. 80 cr.

Oves (not.) 5 fl. 20 cr.—5 fl. 30 cr.

Secard 5 fl. 50—5 fl. 60 cr.

Spirituase: silvoriu 56 fl., rachiu 24 fl.

Rachiu de pere 55 fl. hectolitru.

Starea agricolă în România.
Despre starea agricolă în România, »Amicul agricultorului« scrie următoarele:

Ne apropiam de vremea liniștei; adeca o numim așa într-un înțeles greșit, căci deși lucrările dela câmp se curmă, totuși agricultorul are destul de lucru. Sunt vitele care trebuie îngrijite bine, unelele, mașinile care trebuie păstrate în bună regulă, adeca repărate și uscate, apoi vin socotilele și facerea proiectelor pentru campania agricolă viitoare. Deocamdată putem spune că, de bine — de rău, am sfîrșit cu sămănăturile de toamnă: cele puse mai de timpuriu au cam suferit de secetă, dar cele târzii apucând ploaie, s'au desvoltat în stare destul de mulțumitoare. Cât despre producția cucuruzului, al cărui cules s'a sfîrșit, putem spune că este mulțumitoare.

Trebuința de ploaie se simte mult, mai cu seamă în județele de câmp.

Canal între Budapesta și Seghedin. Între Budapesta și Seghedin se propune să se facă un mare canal, probabil de Englezii. Aceasta în profitul navegației și irigației lunsei ungare.

Expoziția de vite din Iași.
Acum de curând a fost în Iași o expoziție de vite. Expoziția a avut loc la abatorul de acolo și în același timp să aiasă și un tirg de vite. Au fost expuse vite mari de Moldova, cai, porci și oi.

Din acest prilej se scrie, că de când s'a fondat tirgul de vite din Iași exportul vitelor în Rusia a luat avânt mare. Se zice că până astăzi s'a exportat 25.000 capete.

Printre animalele care au atrăs mult mirarea vizitatorilor au fost două iepe (Adina și Bucuria) dela moșia statuii „L. Z.“ de lângă Vaslui. Un mare proprietar, doritor de a le cumpăra, a dat pe dinsele 6000 de lei.

Un porc îngrășat, din prăsila lui Juster, în vîrstă de 2 ani, avea o greutate de 342 kilograme, care se poate considera într-adevăr de foarte mare.

La această expoziție dl V. Parcharis, din Iași, a expus zece feluri de porumbei, care au plăcut foarte mult vizitatorilor

Insecte pagubitoare. În Ungaria pe sesul cel mare roditor (Alföld) de vre o trei ani a făcut mari pagube în sămănăturile spicoase *musca de Hessa*, iar acum e amenințat și cucuruzul de așa numitele *molii de cucuruz*. Economii au stirpit în mare parte musca de Hessa și acum să încearcă a nimici și moliiile pagubitoare.

Cai de remontă pentru România.
Din Timișoara se scrie, că acolo a sosit un major din armata României, precum și mulți specialiști, pentru că să cumpere pe seama cavaleriei române 2000 de cai. Până acum au cumpărat câteva sute.

CRONICĂ

Viriliști români în Orăștie. În lista membrilor viriliști ai reprezentanței orășenești pentru anul 1899 sunt următorii Români: »Ardeleana« (cu darea anuală de 3756 fl. 15 cr.), Nic. Vlad (479 fl. 80 cr.), Dr. Ioan Mihu (473 fl 28 cr.), »Minerva«, inst. tip. (300 fl. 20 cr.) și Simeon Corvin sen. (235 fl. 37 cr.).

Cum se îmbogățește aristocrația maghiară? De când s'a început obstrucția în parlament Maghiarii își cam destăinuesc unele păcate. Astfel când a vorbit zilele trecute contele Tisza István a întrebuințat și frasa »pescuirea în tulbure«, la ce unul din deputați i-a strigat: *mocirla dela Ecsed!* Eată noima acestei »mocirle«: Conte Tisza are averi extinse în com. Sătmărului, în apropierea mocirlei Ecsed. De cățiva ani contele cumpără mereu pămînt mocirlos dela locuitorii din jurul mocirlei Ecsed, cu prețul bagatel de 5—10 fl. per juger catr. Când a avut cumpărătate mai multe mii de jugere a pornit mișcarea, ca mocirla Ecsed să fie canalisată. Prin influența și puterea Tiszaiștilor în curând mocirla a și fost canalisată și în chipul acesta jugările cu 5—10 fl. ale contelui au ajuns la valoare de 300—400 fl. per juger.

Acest enorm câștig însă 'l-a realizat Tisza pe contul proprietarilor »interesați«, cari trebuie să solvească în un lung sir de ani arunc ca spese de canalizare în sumă de câteva ori mai mare ca întreaga lor dare directă. Bace e mai mult, acest arunc îl solvesc și acei proprietari cari n'au parte în mocirla dela Ecsed, ba și aceia, cari au averile lor în depărtări de câteva mile de mocirla lui Tisza. Locuitorii comitatului dar' plătesc spesele de canalizare și Tisza 'și-a mărit avereia cu zeci de mii florini.

Pe lângă aceea prin canalizare a mai expus pericolului de exundare mai multe mii de jugere de ale locuitorilor, ba chiar și orașul Sătmăr e amenințat de acest pericol. Ori-ce protestări ar fi zădarnice căci Tiszaiștii sunt la putere.

Dar' căte îmbogățiri de aceste se fac pe socoteala tăranilor. Cine le mai poate bărem înregistra? !.....

Director de bancă — ars pe rug. La 1888 s'a întemeiat în Zenta o bancă (ungurească) cu capital de 40.000 fl. și la 1893 a și bancrotat. Directorul băncii, patriotul Kozék Ágoston a dus-o la aceasta. Cavalerul dela Zenta cheltuia pe an câte 10.000 fl. cu femei frumoase și cu fel și fel de plăceri. Banii 'și-i căstiga prin defraudare. Cassarul Burányi Jenő îi dădea cât cerea. Așa în 1893 banca a ajuns la bancrot. »Directorul« Kozék văzând că nu-i scăpare, înainte de ordinarea judecătoarească a bancrupei a adunat în odaia direcției toate cărțile și hârtiile băncii, le-a udat cu petroliu apoi le-a dat foc și a sărit în mijloc deasupra lor, unde a murit în scurtă vreme între chinuri cumplite.

Cărțile n'au putut arde de tot, căci printre foi focul străbate greu și aşa s'a putut dovedi, că defraudarea »martiru-

lui« acestuia modern al Ungariei, a fost de 50.000 fl. Tribunalul din Szabadka pertracează acum procesul în cauza acestei »bânci« sub conducerea președintelui Mihail Crăiniceanu.

Comune surpate. Ni-se scrie din Lunca: În luna August a. tr. s'a anunțat în »Tribuna«, că comunele Lunca și Lodroman din comit. Tîrnavei-mici, în urma ploilor dese și mari s'au surpat cu desevîrsire, încât și comunicațiunea s'a sistat. Tot atunci s'a fost anunțat, că s'a făcut arătare la comitat și de acolo s'a exmis o comisiune cercetătoare, care în vara anului trecut a eşit la fața locului și la propunerea protopretorului lui Gyárfás Károly s'a relatat la comitat, că pentru regularea păraelor din numitele comune să se ceară un ajutor dela stat. Asemenea au cerut și reprezentanțele comunelor un ajutor printr'o rugare îndreptată către comitatele-suprem. Comitatele Sándor János a primit rugarea cu bunăvoie și sprinindu-o cu căldură a înaintat-o înaltului guvern, pentru aplacidarea unui ajutor de bani nefericitelor comune, pentru care i-se exprimă sinceră mulțumită și pe această cale din partea numitelor comune. Înaltul guvern cu ordinațunea de sub nr. 16.264—97 a notificat comunelor, că a votat căte un ajutor de 3000 fl. pentru fiecare comună.

În toamna anului curent era să se înceapă lucrarea, însă comitele a voit mai nainte să ese la fața locului în persoană. S'a și presentat în Lunca, în 10 I. c. și văzând încrucișata surpătură a dat sfat fruntașilor comunei, că să se mute de acolo și dinsul va exopera dela guvern, ca cu ajutorul de 3000 fl. să se șumeze teritorul pentru noua comună și totodată va dispune, ca comunele învecinate să dea ajutor la mutare.

Despre ce va urma în viitor vă voi raporta.

Dar pentru școală. Fostul Metropolit-Primat al României Ghenadie a donat pentru școala Reuniunei femeilor române din Sibiu suma de 400 fl. Cum vedem din ziarele bucureștene, Reuniunea femeilor a adresat generosului donator o scrisoare de mulțumită.

Din Bistrița ni-se scrie, că ministrul de interne a aprobat cercetarea disciplinară ce a fost făcută în contra fiscalului orășenesc Dr. Carol Lang pentru »crima«, că astă-vară cu ocazia unei festivități a arborat pe casă un steag național săsesc albastru-roșu.

Totodată ministrul a și suspendat pe fiscalul Lang pentru motivul, că în apelația sa ce a înaintat contra cercetării disciplinare ce 's'a ridicat — ar fi întrebuințat expresiuni vătămoare pentru autoritățile superioare.

Adeca un fiscal este suspendat din oficiu pentru faptul, că a pretins energetic dreptul ce era convins, că'l are. și această suspendare s'a făcut în primul rînd numai pe baza raportului »intim« ce 'l-a trimis fișpanul Bethlen Pál, care se vede că e demn urmaș al lui Bánffy-paşa. Se poate că și Bethlen să ajungă cu vreme prim-ministru.

Preot român deținut. Din Arad avem știrea că preotul român din Ociu, dl Giurgiu a fost deținut de gendarmi în urma denunțări prim-pretorului Lengyel Sándor din Hălmagiu. Deținerea lui Giurgiu e în legătură cu alegerile municipale. Amănuntele până acum ne lipsesc, dar' suntem siguri, că ținuta românească a lui Giurgiu a fost motorul deținerei sale.

Notari români. În 11 și 12 Noemvrie v. s'a ținut censură de notari în Făgăraș, la care dintre Români s-au prezentat dl Alexandru Morariu, Aurel Făgărașan și Filip Suciu. Unul a reușit cu unanimitate, ear' ceialalți doi cu majoritate de voturi.

Isprăvile lui Pulszky. Celebrul cumpărător millenar de tabouri Pulszky Károly, precum se știe a fost declarat de nebun, după ce a păgubit statul cu câteva zeci de mii fl. Pulszky cu aceasta 's-a încheiat cariera, dar' statul maghiar nu a regulat încă afacerile încălcate de Pulszky. Antiquarul Olschi din Milano a împrocesuat statul maghiar pentru pretensiune de 160.000 lire (80.000 fl.). Guvernul maghiar cu toate că a fost condamnat să plătească, n'a plătit nici până azi. Olschi a tot așteptat. Acum 's'a dat bună ocazie.

Ministrul maghiar de agricultură a trimis cantități mari de mătasă, ca să fie expuse la expoziția din Milano. Olschi a cuprins acum toate mătasurile aceste și voește să le liciteze, ca să-si scoată pretensiunea de 80.000 fl.

Ministrul de externe Goluchowski umblă acum în ruptul capului să împede această licitație atât de rușinoasă pentru Ungaria.

Dar' Pulszky mai are încă astfel de »afaceri« și cu alte firme italiene. În curând se va întempla, ca și aceia să liciteze în public statul maghiar.

Mai nostrim însă decât toate aceste este faptul, că Pulszky, absolvat fiind n'a fost lipsit de oficiu și acum își preținde binemeritata leafă restantă de 15.000 fl. Dacă statul nu-i va plăti Pulszky spune că'l va împrocesua.

Judece acum lumea: cine e nebunul?

11 milioane de Jidani. S'au sporit, ca năsipur mărei. În lumea întreagă se află azi 11 milioane de Jidani. Aceasta o constată tocmai un Englez, care an de an tipărește un »Jewish year book«. După cartea aceasta dintre cele 11 milioane de Jidani, 8 milioane trăesc în Europa, și adecă; 4.500.000 în Rusia, 1.860.000 în Austro-Ungaria, 367.000 în Germania, 300.000 în România, 120.000 în Turcia, 101.000 în Anglia. Reuniunile de binefacere înființate de Jidani sunt foarte numeroase. Singur în Londra se colectează an de an 500.000 fl. pentru scopuri de binefacere ovrești, ear' școalile înființate sunt cercetate de 11.000 elevi jidani pe fiecare an.

Maghiarisări de nume. Turbata goană ce au pornit soviniștii nostri că să înmulțească numărul Maghiarilor — bărem după nume — nu mai vrea să incete. Cu deosebire opera soviniștilor

dela căile ferate ungare nu se mai isprăvește. Înregistrăm numele celor mai proaspete jertfe de tristă pomenire: lucrătorul dela căile ferate ungare Vasile Chirilă Ciocan dela gara Teiuș și-a maghiarizat numele în *Csákány*; Simion Chiorean, lucrător la gara Ghiriș, în *Takács*; Ioan Popovici dela gara Cubin în *Pap*. — Rușine să le fie!

Enunție de vinuri falsificate. Poliția din Cluj abia mai răsbește să execute formele oficioase ce se cer la confiscări de vinuri falsificate. Până acum a confiscat în mai multe cărcime vagoane întregi și a încuiat pivnițe pline cu vinuri falsificate — din Alba-Regală. În Budapesta deasemenea s'a confiscat în zilele trecute o mulțime de vin falsificat tot din Alba-Regală. Cea mai însemnată firmă, care liferează astfel de vinuri falsificate este marea casă *Kann Armin și fii* din Alba-Regală.

Resultatele cercetărilor din partea poliției arată, că aproape toate orașele din Ardeal și o mare parte a celor din Ungaria sunt inundate de vinuri falsificate.

De altfel chestia vinurilor falsificate a fost adusă și în parlament prin o interpelație, la care a răspuns ministrul de agricultură promițând, că va lăua cele mai severe măsuri în privința aceasta. — Până atunci rămâne însă faptul, că Ungurii au ajuns să le fie falsificat și ultimul titlu de mândrie națională ce și-l făceau cu »renumitele vinuri maghiare«.

Între cer și pămînt. Un îngrijitor de case din Viena, Rudolf Panzer a căzut din o fereastră a etajului al treilea și s'a acățat într'un cuiu întuit la înălțimea etajului al doilea. Nefericitul a început să strige după ajutor. Locuitorii casei s-au adunat în curte și pe la ferestre, dar' ajutor nici unul nu i-a putut da, neavând la îndemâna scară mai lungă. Imediat însă au avisat pompierii, cari l-au scăpat pe bietul îngrijitor, care a stat acățat 25 minute, îngrozit de frica morței.

Calul »Petöfi». Un aristocrat maghiar a pus numele de »Petöfi« unui cal al seu. La alergările din zilele acestea Petöfi cel cu patru picioare a avut un succés mare. Cineva — de sigur un patriot de 5 picioare — să indignează grozav, într-o foită a lui »Pesti Hirlap«, de cetezanța aristocratului maghiar, că a pus numele lui Petöfi unui cal. — Vorba ceeaungurească: *lóvá tették*.

Chestiunea limbii diplomatice. Din Roma se vestește, că e probabil ca în preajma celor două congrese internaționale ce se vor ține în Roma (contra anarchismului) și în Petersburg (congresul de pace) să se reguleze oficios chestia limbii diplomatice. De un lung șir de secoli limba franceză a fost singura limbă diplomatică. În secolul acesta i-a succes și Angliei ca în afacerile diplomatice să se poată folosi și limba engleză. Bismarck fără multe parade folosia în diplomatie și limba germană. Anglia propune acum ca să se recunoască și să se enunțe ca pe viitor să fie recunoscute ca limbi diplo-

matic: limba franceză, engleză și germană. Guvernul italian, căruia i-s'a comunicat propunerea aceasta, pretinde că și limba italiană să fie recunoscută ca limbă diplomatică.

Azi-mâne vor cere și Ungurii ca și armonioasa lor limbă să fie recunoscută ca limbă diplomatică!

Cununie. Duminecă a fost sărbarea cununiei în sfânta biserică gr.-or. română din Ciacova, a vrednicului tinér dl *Simeon Curuța*, comerciant în Șipot, cu d-oșoara *Maria Momir*, una dintre cele mai excelente coriste din vestitul cor bisericesc din Ciacova.

Constituirea societății „Ioan Popasu” a tinerimei dela institutul teologic-pedagogic din Caransebeș, s'a făcut în 6 Octombrie c. st. v. astfel: președinte: dl profesor Iosif Bălan; vicepreședinte: Aurel Maghiu, teolog c. III.; secretar: Vasile Blașiu, teolog c. III.; notar I.: Felician Nemoian, teolog c. III., notar: II. Alexandru Onaie, ped. c. IV.; bibliotecar: Damaschin Marian, teolog c. II.; vicebibliotecar: Ioan Borlovan, pedagog c. III.; cassar: Victor Trailoviciu, teolog cl. II.; controlor: Dimitrie Neagoe, pedagog c. IV. În comitet: Președinte: Aurel Maghiu, teolog c. III. Membri: Vasile Blașiu și Aurel Iosif, teologi c. II; Marian Groza și Vasile Uzonescu, teologi c. I.; Alimpiu Radulescu, pedagog c. IV.; Iosif Jian, pedagog c. III.; George Uzonescu, pedagog c. II. și Ioan Eva, ped. c. I.

Prințul și prințesa de Orleans — îmbrăcați românești. De vre-o căteva zile se află în Chișineu prințul *Filip de Orleans* dimpreună cu soția sa, fiica Archiducelui *Iosif*.

În vînătorile ce s'au făcut în jurul Chișineului, prințul de Orleans, vîzând portul frumos al terenilor români, atât de tare i-a plăcut, încât s'a dus însuși la cojocarul Ioan Cosma din Chișineu și și-a cumpărat un cojoc frumos, precum și o căciulă, cu cea mai mare măiestrie cusute. Soției deasemenea i-a comandat, numai căt acelea menite pentru prințesa de Orleans au fost și mai artistice lucrate. În vînătoarea făcută ieri ambii s'au prezentat în frumosul port național românesc, ceea-ce a făcut pe cei ce i-au vîzut, să salte de bucurie.

Joia trecută des de dimineață prințul de Orleans dimpreună cu socrul seu, Arhiducele Iosif, și cu fiica sa, s'au pregătit de vînătoare. Când s'au suiat în trăsuri, prințul de Orleans și-a cerut cojocelui și l-a îmbumbat bine, apoi a dat semn vizituirii ca să pornească. În tot parcursul străzilor — spune »Trib. Pop.« — cei ce i-au vîzut își descopteau capetele și li trimiteau în taină o mulțumită sinceră pentru cinstea că a dat-o frumosului și de cără Maghiari atât de urăjitorul port național românesc.

Arestarea preotului Giurgiu. O scrisoare din Arad ne vestește, că preotul român din Oiu, dl Ioan Giurgiu, — a fost deținut pentru ținuta să bărbătească la alegerile municipale.

Tribunalul din Arad a aprobat detinerea bravului preot, deși e atât de evident, că înțreg lucru e o joasnică persecuție înscenată din motive politice.

Din faptul acesta se vede că stăm în preajma unor nove persecuții, care cu cât vor fi mai turbate, cu atât credem că ne vor găsi mai energici.

Din Blaj primim cu datul 21 Noemvrie următoarele: Ieri au fost chirotoniți trei noi preoți: *Ioachim Totoianu*, dispus administrator parochial în Micești (l. Alba-Iulia), *Ioan Handrea*, dispus cooperator lângă parochul din Lăscud și *N. Gruia*, dispus administrator în istorica comună Mirăslău. — Ex. Sa Metropolitul a pontificat cu mare asistență, între cari și noii canonici. Corul l-au înținut clericii sub conducerea dlor Ionaș și Papiu.

— Seara a fost o producție teatrală urmată de petrecere cu joc, în sala hotelului „Univers“. S'au jucat piesele „Idil la țeară“, comedie localisată de Maria Baiulescu și „Millo directorul“, comedie de Alexandri. Diletanții au fost meseriași nostri, cari dau din ce în ce tot mai frumoase dovezi. Eată aci numele lor:

Aug. Colțor, Stef. Dragoș, Aurel Maniu, Aug. Gruia, Zaharie Grigoriu, Iosif Gruia. Dintre dame: *doamnele Elena Trifan, Emilia Dragoș și domnișoara Aurelia Gruia*.

Producționea a fost bine cercetată; publicul a primit cu multă complacere prestațiunile diletanților. Venitul curat, care a trebuit să fie considerabil, revine Reuniunei pompierilor voluntari din Blaj. — Petrecerea ce a urmat a fost deasemenea vială și a durat până târziu.

De vînzare. Ne-au întrebat unii, că unde se află de vîzare *Foaia Poporului* din anii trecuți? Un vechi abonent al nostru, vrednicul econom *Petru Gheorghiu* ne vestește, că are de vîndut „Foaia Poporului“ din următorii ani: 1893 din jumătatea a doua și anului, 17 nr.; 1894, 47 nr.; 1895, 51 nr.; 1896, 51 nr. și 1897, 52 nr. Fiecare an costă 1 fl. 50 cr., iar pentru nrii cari lipsesc lasă scăzămenț. Doritorii să se adreseze la mai sus numitul, în *Ternova* (posta Reaicea, comitatul Caraș-Severin).

RÎS.

O nenorocire.

La un negustor de cai:

— *Un teren. — Mai înșelat cu nerușinare, dle.*

Negustorul. — Eu? Ferească Dumnezeu!

— *Mi-ai spus că n'are calul nici o scădere (hibă).*

— *Nici n'are.*

— *Cum n'are? — E orb de un ochiu.*

— *Apoi asta nu e scădere, e nenorocire.*

Din „Călindarul Poporului“ pe 1899.

POSTA REDACȚIEI.

192 L. Acția cumpărată trebuie să îl-o predevenzătorul subscrise de el, pentru că numai așa poate banca să o transcrie apoi pe numele d-tale. Trecerea acției dela el la d-ta trebuie să o înștiințe la bancă. Dacă vînătorul nu vrea să o subscrive prește-l pentru banii ce i-ai dat.

Abonent în Seliște. Darea de miliție se plătește în decurs de 12 ani. Anul acesta e cel din urmă la d-ta.

Abonent nr. 8156. Așa numita „tusa măgarărească“ numai de sine se vindecă, când se coace. La băieți mici e primejdioasă. Ce ai trimis se vor publica.

Abonent în Abrud. Scrisă lui Dr. Hanenheim la spitalul Franz-Joseph în Sibiu.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes.

Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Un econom practic

află îndată aplicare la o moșie de 500 jug. Cunoștințe în creșterea vitelor neapărat de lipsă. [2104] 5-6

Onoriu Tilea, Sibiu.

O copilă

de 13 până la 19 ani se caută pentru slujbă casnică la o familie. O copilă care este fără de părinți, care știe măcar ceva lucru de casă, are simț curat românesc și știe să cantece naționale românești mai ușor se primește (se preferăza).

Acei părinți, supraveghetori asupra copilelor, ori copile care vreau să intre în slujbă, să se adreseze medicului cercual **Dr. Gramatovici în Jajce, Bosnia.**

[2062] 4-5

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de George Baritiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

bros. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

bros. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

bros. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

bros. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — pese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n-ar fi ierat să lipsească din casa nici unui bun Român.

Două cărți folositoare

pentru țaranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal căte 5 or. mai mult

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociația transilvană pentru literatura română și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanul.

Acest op, care se extinde pe 216 pagine, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă însemnare a provincialismelor, costă numai 50 or. plus 10 or. porto.

„ARIESANA”, INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACȚII, înființată de 11 ani în Turda (Torda), comitatul Turda-Aries (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulați, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvind în casul acesta institutul și darea erarială după depunerile. Pentru depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă să dau 6%, dar darea erarială are să o solvească deponențul.

Depunerile până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-când. Sume mai mari sunt de a se închinu spre abzicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permitând starea cassei, depunerile se răsplătesc îndată și fără abzicere. Depunerile și ridicările se pot face și prin postă și se resolvă cu reîntoarcerea ei.

2. Acoară credit pe lângă cambii și obligațiuni cu cavenți.

3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară și pe efecte.

4. Acoară credite fixe pe lângă întabulare pe realități și case.

5. Si cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în casă de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 59—60

în numele direcțiunii:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaroș, vicepreședinte.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici

de Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andreiu bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

**Librăria „Tipografiei”,
soc. pe acțiuni, Sibiu.**

CRISĂ MA RE!

New-York și Londra nu au crăut nici continentul european și o mare fabrică de argintărie s'a simțit indemnăta a desface provisioane sa mare numai pe lângă o mică remunerare la puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu imputernicit Expedez deci ori-si-cui obiectele următoare pe lângă simplă remunerare de fl. 6.60 și anume:

6 cuțite fine cu tâș veritabil englez,

6 furculi de argint patent american dintr-o bucătă,

6 linguri de argint patent american,

12 linguri de argint patent american,

1 lingură pentru supă, de argint patent american,

1 lingură pentru lapte, de argint patent american,

2 pâhare pentru ouă, de argint patent american,

6 tave Victoria engleză,

2 fesnice frumoase de masă,

1 sitită pentru ceaiu,

1 lopătică pentru zăhar pisat.

44 de bucătă la olaltă numai fl. 6.60.

Toate aceste 44 de bucătă au costat mai nainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează coloarea timp de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin aceasta în public, a retrimite banii fără nici o împedecare tuturora cărora nu île convine marfa. Nimeni să nu lase deci prilejul acesta admirabil și să-si procure splandida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

cadou de Crăciun și Anul-Nou

precum și pentru toate gospodăriile mai bune

Se capătă numai la

[1964] 4—8

A. Hirschberg,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandstrasse 19/7. — Telefon nr. 7114.

Expediția în provință se face cu rambursă sau pe lângă anticipația sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Stimate dle! Sunt foarte mulțumit cu garnitura. Vă rog să ma trimiteți trei garnituri de aceste la adresa cumnatei mele br. Nyáry născ. Somogyi la Szántó Pilis.

Br. Iuliu Nyáry.

Primind expedieția sunt mulțumit. Vă rog încă de o splendidă garnitură de fl. 6.60. Cluj. Baronesa Bánffy.